

Nr 158

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående indrivning av underhållsbidrag, m. m.; given Stockholms slott den 30 mars 1962.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en den 23 mars 1962 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avslutad konvention angående indrivning av underhållsbidrag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

dels att godkänna berörda konvention,

dels ock att antaga härvid fogade förslag till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

GUSTAF ADOLF

Herman Kling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen äskas riksdagens godkännande av en reviderad text av 1931 års nordiska konvention om indrivning av underhållsbidrag. Revisionen inbefattar vissa förenklingar i indrivningsförfarandet. I anslutning härtill föreslås ny lagstiftning i ämnet. De nya reglerna skall träda i kraft den dag Kungen förordnar.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om indrivelse af underholdsbidrag

Art. 1

Retskraftig dom, administrativ beslutning eller skriftlig vedtagelse, hvorefter det i en af de kontraherende stater påhviler en person at udrede underholdsbidrag til ægtefælle, tidligere ægtefælle, ægtebarn, stedbarn, adoptivbarn, barn uden for ægteskab eller et sådant barns moder, og som kan fuldbyrdes i denne stat, skal på begæring umiddelbart fuldbyrdes i enhver af de andre stater. Det samme gælder en endnu ikke retskraftig dom og en af retten, dommeren eller overeksekutor afgivet kendelse eller beslutning, såfremt dommen, kendelsen eller beslutningen kan fuldbyrdes efter reglerne om retskraftige domme.

Fuldbyrdelse kan dog ikke kræves i strid med dom, kendelse eller beslutning, som i den stat, hvor fuldbyrdelse søges, har fastsat bidraget til et lavere beløb eller afgjort, at underholdspligt ikke foreligger.

Art. 2

Begæring om fuldbyrdelse indgives til myndighederne i den af de kon-

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen sopimus elatusavun perimisestä pakkotoimin

1 artikla

Lainvoimainen tuomio, hallinnollisen viranomaisen päätös tai kirjallinen sitoumus, jossa joku on jossakin sopimusvaltiossa velvoitettu tai sitoutunut antamaan elatusapua puolisolalle, entiselle puolisolalle, aviolapselle, lapsipuolelle, ottolapselle, avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tai sen äidille, ja joka on siinä valtiossa täytäntöön pantavissa, on pyynnöstä välittömästi pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa. Sama olkoon voimassa sellaisesta, vielä lainvoimaa vailla olevasta tuomiosta ja sellaisesta oikeuden, tuomarin tai ulosotonhaltijan antamasta päätöksestä, joka voidaan panna täytäntöön lainvoimaisen tuomion tavoin.

Jos siinä valtiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan, on tuomiossa tai päätöksessä määrätty pienempi elatusapu tai todettu, että elatusvelvollisuutta ei ole, ei tässä valtiossa voida tämän vastaisesti vaatia täytäntöönpanoa.

2 artikla

Täytäntöönpanoa pyydetään sen sopimusvaltion viranomaiselta, missä

Konvention mellan Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark angående indrivning av underhållsbidrag

Artikel 1

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragsslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och varå verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran omedelbart verkställas i annan fördragsslutande stat. Detsamma skall gälla sådan ännu icke lagakraftvunnen dom och sådant av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras i den staten.

Artikel 2

Framställning om erhållande av verkställighet göres hos myndighet i

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga

Konvensjon mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om inndriving av underholdsbidrag

**Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående in-
driving av underhålls-
bidrag**

1. gr.

Aðfararhæfum dómi, úrskurði stjórnvalds eða skriflegri skuldbindingu, sem lagt hefur einhverjum á herðar í einu samningsríkjanna að greiða meðlag maka sínum, fyrrverandi maka, skilgetnu barni, stjúpbarni, kjörbarni, óskilgetnu barni eða móður óskilgetins barns, og sé fullnusta heimil í því ríki, skal þegar fullnægt í öðru samningsríki, sé þess farið á leit. Sama gildir um þess háttar dóm, sem ekki er enn aðfararhæfur, og hvern þann úrskurð þess háttar, sem dómstóll, dómari eða »överexekutor» hefur kveðið upp og fullnægt verður eins og aðfararhæfum dómi.

Nú hefur með dómi eða úrskurði í ríki því, þar sem fullnustu er leitað, meðlag verið ákveðið lægra eða úrskurðað, að ekki sé um meðlagsskyldu að ræða, og verður þá ekki þar í gegn fullnustu krafizt í því ríki.

2. gr.

Beiðni um fullnustu skal senda yfirvaldi í samningsríki því, þar sem sá

Art.1

Rettskraftig dom, administrativ beslutning eller skriftlig avtale, hvor-etter noen i en av de kontraherende stater er pliktig til å betale underholdsbidrag til ektefelle, tidligere ektefelle, barn i ekteskap, stebarn, adoptivbarn, barn utenfor ekteskap eller mor til slikt barn, og som kan fullbyrdes i denne stat, skal på begjæring umiddelbart fullbyrdes i annen kontraherende stat. Det samme gjelder en ennå ikke rettskraftig dom og en av retten, dommeren eller overeksekutor avsagt kjennelse eller beslutning som kan fullbyrdes etter reglene om rettskraftige dommer.

Fullbyrdelse kan dog ikke kreves i strid med en dom, kjennelse eller beslutning som i den stat hvor fullbyrdelse søkes, har fastsatt bidraget til et lavere belöp eller avgjort at underholdsplikt ikke foreligger.

Art. 2

Begjæring om fullbyrdelse rettes til myndighet i den kontraherende

Artikel 1

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragsslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och vara verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran omedelbart verkställas i annan fördragsslutande stat. Detsamma skall gälla sådan ännu icke lagakraftvunnen dom och sådant av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut i den stat, där verkställighet sökes, bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras i den staten.

Artikel 2

Framställning om erhållande av verkställighet göres hos myndighet

traherende stater, hvor den bidragsberettigede opholder sig, eller i den stat, hvor dommen, kendelsen eller beslutningen er afsagt, eller den skriftlige vedtagelse er indgået.

Skal fuldbyrdelsen ske i en anden af de kontraherende stater end den, hvor begæring er fremsat i henhold til stk. 1, oversendes begæringen til førstnævnte stat. I så fald oversendes og modtages begæringen:

i *Danmark* af overøvrigheden (i København overpræsidenten og ellers vedkommende amtmand) eller, såfremt det ikke vides, hvilken overøvrighed der er kompetent, af justitsministeriet;

i *Finland* af vedkommende lensstyrelse, eller, såfremt det ikke vides, hvilken lensstyrelse der er kompetent, af udenrigsministeriet;

i *Island* af justitsministeriet;

i *Norge* af vedkommende fylkesmand, eller, såfremt det ikke vides, hvilken fylkesmand der er kompetent, af socialdepartementet, når sagen angår bidrag til børn uden for ægteskab eller et sådant barns moder, og ellers af justitsdepartementet;

i *Sverige* af vedkommende lensstyrelse, eller, såfremt det ikke vides, hvilken lensstyrelse der er kompetent, af udenrigsdepartementets retsafdeling.

Begæring om inddrivelse i en af de andre stater

elatusapuun oikeutettu oleskelee tahi missä tuomio tai päätös on annettu tai kirjallinen sitoumus tehty.

Milloin täytäntöönpano on tapahtuva muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, missä 1 kappaleessa tarkoitettu pyyntö on esitetty, toimitetaan tämä esitys ensiksi mainittuun valtioon. Tällöin esityksen ottaa vastaan ja edelleen toimittaa:

Tanskassa yliviranomainen (Kööpenhaminassa ylipresidentti ja muutoin asianomainen amtman) tai, milloin toimivaltaisesta yliviranomaisesta on epätietoisuutta, oikeusministeriö;

Suomessa asianomainen lääninhallitus tai, milloin toimivaltaisesta lääninhallituksesta on epätietoisuutta, ulkoasiainministeriö;

Islannissa oikeusministeriö;

Norjassa asianomainen maaherra (fylkesman) tai milloin toimivaltaisesta maaherrasta on epätietoisuutta, sosiaaliministeriö, kun kysymys on avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen tai sen äidin elatusavusta, ja muutoin oikeusministeriö; sekä

Ruotsissa asianomainen lääninhallitus tai, milloin toimivaltaisesta lääninhallituksesta on epätietoisuutta, ulkoasiainministeriön oikeudellinen osasto.

Viranomainen, joka on etukäteen suorittanut ela-

den fördragsslutande stat, där den bidragsberättigade vistas, eller i den fördragsslutande stat, där domen eller beslutet meddelades eller den skriftliga förbindelsen ingicks.

Skall verkställigheten äga rum i annan fördragsslutande stat än den, där framställning gjorts efter vad i första stycket sägs, översändes framställningen till förstnämnda stat. I sådant fall översändes och mottages framställningen:

i *Danmark* av överövrigheten (i Köpenhamn överpresidenten och eljest vederbörande amtman) eller, om ovisshet råder angående behörig överövrighet, av justitiedepartementet;

i *Finland* av vederbörande länsstyrelse eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, av ministeriet för utrikesärendena;

i *Island* av justitieministeriet;

i *Norge* av vederbörande fylkesman eller, om ovisshet råder angående behörig fylkesman, av socialdepartementet, när fråga är om bidrag till barn utom äktenskap eller moder till sådant barn, och eljest av justitiedepartementet; samt

i *Sverige* av vederbörande länsstyrelse eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, av utrikesdepartementets rättsavdelning.

Framställning om inddrivning i annan fördrags-

dvelst, er meðlagið á að fá, eða í sanningsríki því, þar sem beiddin eða úrskurðurinn var kveðinn upp eða skriflega skuldbindingin gerð.

Eigi fullnusta að fara fram í öðru sanningsríki en því, þar sem beiðnin kom fram samkvæmt 1. mgr., skal senda beiðnina til fyrrnefnds ríkis. Í því tilviki er beiðnin send og móttokin af:

í *Danmörku* yfirstjórnvaldi (í Kaupmannahöfn »overpræsidenten», en annars hlutaðeigandi amtmanni) eða, ef óvíst er, hvert yfirstjórnvald á að fjalla um málið, dómsmálaráðuneytinu;

í *Finnlandi* hlutaðeigandi lénstjórn eða, ef óvíst er, hver lénstjórn á að fjalla um málið, utanríkisráðuneytinu;

á *Íslandi* dómsmálaráðuneytinu;

í *Noregi* hlutaðeigandi fylkismanni eða, ef óvíst er, hver fylkismaður á að fjalla um málið, félagsmálaráðuneytinu, þegar um er að ræða meðlag með óskilgetnu barni eða móður slíks barns, en annars dómsmálaráðuneytinu; og

í *Sotþjóð* hlutaðeigandi lénstjórn eða, sé óvíst, hver lénstjórn á um að fjalla, réttardeild utanríkisráðuneytisins.

Beiðni um innheimtu í öðru sanningsríki á með-

stat hvor den bidragsberettigede oppholder seg, eller i den kontraherende stat hvor dommen, kjennelsen eller beslutningen er avsaagt eller den skriftlige avtale inngått.

Skal fullbyrdelse skje i annen kontraherende stat enn den hvor begjæringen etter reglene i første ledd er fremsatt, oversendes begjæringen til førstnevnte stat. I så fall oversendes og mottas begjæringen:

i *Danmark* av overøvrigheten (i København av overpresidenten og for øvrig av vedkommende amtmann), eller, hvis det er uklart hvilken overøvrighet som er kompetent, av justisministeriet;

i *Finnland* av vedkommende lénstyreelse, eller, hvis det er uklart hvilken lénstyreelse som er kompetent, av utenriksministeriet;

i *Island* av justisministeriet;

i *Norge* av vedkommende fylkesmann, eller, hvis det er uklart hvilken fylkesmann som er kompetent, av sosialdepartementet når saken gjelder bidrag til barn utenfor ekteskap eller mor til slikt barn, og for øvrig av justisdepartementet;

i *Sverige* av vedkommende lénstyreelse, eller, hvis det er uklart hvilken lénstyreelse som er kompetent, av utenriksdepartementets rettsavdeling.

Begjæring om inndrivning i annen kontraheren-

i den fördragsslutande stat, där den bidragsberättigade vistas, eller i den fördragsslutande stat, där domen eller beslutet meddelades eller den skriftliga förbindelsen inicks.

Skall verkställigheten äga rum i annan fördragsslutande stat än den, där framställning gjorts efter vad i första stycket sägs, översändes framställningen till förstnämnda stat. I sådant fall översändes och mottages framställningen:

i *Danmark* av överøvrigheten (i Köpenhamn av överpresidenten och eljest vederbörande amtmann) eller, om ovisshet råder angående behörig överøvrighet, av justitieministeriet;

i *Finland* av vederbörande lénstyreelse eller, om ovisshet råder angående behörig lénstyreelse, av ministeriet för utrikesärendena;

i *Island* av justitieministeriet;

i *Norge* av vederbörande fylkesman eller, om ovisshet råder angående behörig fylkesman, av socialdepartementet, när fråga är om bidrag till barn utom äktenskap eller moder till sådant barn, och eljest av justitiedepartementet; samt

i *Sverige* av vederbörande lénstyreelse eller, om ovisshet råder angående behörig lénstyreelse, av utrikesdepartementets rättsavdelning.

Framställning om in-drivning i annan fördrags-

af bidrag, som en myndighed har udbetalt forskudsvis, kan af denne myndighed rettes direkte til de i stk. 2 nævnte myndigheder i den stat, hvor inddrivelsen skal ske.

Skriftstykker, som er affattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget af bekræftet oversættelse i fornøden udstrækning til dansk, norsk eller svensk.

Art. 3

Den myndighed, som skal iværksætte inddrivelsen, kan, såfremt det anses for påkrævet, forlange attesteret, at dokumentet opfylder de i art. 1, stk. 1, fastsatte vilkår for fuldbyrdelse. Attestationen meddeles af en af de i art. 2, stk. 2, nævnte myndigheder i den stat, hvor dokumentet er udfærdiget.

Er bidraget ikke i dokumentet fastsat til et bestemt beløb, eller begæres der inddrevet et højere beløb end fastsat i dokumentet, kan bidragets størrelse kræves attesteret på samme måde.

Art. 4

Fuldbyrdelsen iværksettes i hver stat efter den der gældende lov.

tusapua, pyytäköön tämän perimistä pakkotoimin toisessa sopimusvaltiossa suoraan sen valtion viranomaiselta niin kuin 2 kappaleessa määrätään.

Suomen- tai islanninkieliseen asiakirjaan tulee olla tarpeellisilta osin liitettynä oikeaksi todistettu käännös tanskan, norjan tai ruotsin kielelle.

3 artikla

Perimisen toimittava viranomainen saa, milloin tarpeelliseksi katsotaan, vaatia todistuksen siitä, että tuomio, päätös tai sitoumus täyttää 1 artiklan 1 kappaleessa määrättyt täytäntöönpanon edellytykset. Todistuksen antaa sen valtion 2 artiklan 2 kappaleessa mainittu viranomainen, missä tuomio tai päätös on annettu tai missä sitoumus on tehty.

Jollei elatusapua ole tuomiossa, päätöksessä tai sitoumuksessa vahvistettu tietyn määräksi tai jos täytäntöönpanopyyntö tarkoittaa suurempaa määrää kuin on vahvistettu, saatakoon myös 1 kappaleen mukaisesti vaatia todistusta elatusavun määrästä.

4 artikla

Täytäntöönpano tapahtuu jokaisessa valtiossa siellä voimassa olevan lain mukaan.

slutande stat av bidrag, som myndighet förskottsvis utbetalat, må av denna myndighet göras direkt hos myndighet i den staten som i andra stycket sägs.

Handling som är avfattad på finska eller islandska språket skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3

Den myndighet som skall verkställa indrivningen äger, om så anses erforderligt, kräva bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller i artikel 1 första stycket för verkställighet stadgade villkor. Bevis utfärdas i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks, av myndighet som i artikel 2 andra stycket sägs.

Har underhållsbidraget icke i domen, beslutet eller förbindelsen fastställts till visst belopp eller avser framställning om verkställighet högre belopp än som fastställts, må ock bevis om bidragets storlek krävas enligt vad i första stycket stadgas.

Artikel 4

Verkställighet sker i varje stat enligt där gällande lag.

lagi, sem yfirvald hefur greitt fyrir fram, má það yfirvald senda beint til yfirvalds í því ríki, samkvæmt ákvæðinu í 2. mgr., þar sem innheimtan á að fara fram.

Skjali á finnsku eða íslenzku skal fylgja staðfest þýðing á dönsku, norsku eða sænsku, að því leyti sem þörf er á.

3. gr.

Yfirvald það, sem framkvæma skal innheimtuna, getur, ef nauðsynlegt þykir, krafizt vottorðs um, að dómurinn, úrskurðurinn eða skuldbindingin fullnægi þeim skilyrðum, sem sett eru í 1. mgr. 1. gr. fyrir fullnustu. Vottorð skal gefið út í því ríki, þar sem dómur eða úrskurður hefur verið kveðinn upp eða skuldbinding gerð, og af því yfirvaldi, sem um ræðir í 2. mgr. 2. gr.

Hafi upphæð meðlags ekki verið ákveðin í dómnum, úrskurðinum eða skuldbindingunni eða sé í beiðni um fullnustu farið fram á hærri upphæð en ákveðið hefur verið, má einnig krefjast vottorðs um upphæð meðlagsins samkvæmt 1. mgr.

4. gr.

Fullnustan fer fram í hverju ríki samkvæmt gildandi lögum þar.

de stat av bidrag som en myndighet forskuddsvis har utbetalt, kan denne myndighet oversende direkte til den myndighet i den annen stat som er angitt i annet ledd.

Dokumenter som er avfattet på finsk eller isländsk skal i nødvendig utstrekning være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Art. 3

Den myndighet som skal iverksette inndrivningen kan, hvis det finnes nødvendig, kreve bevis for at dommen, kjennelsen, beslutningen eller avtalen oppfyller de vilkår for fullbyrdelse som gjelder etter artikkel 1 første ledd. Bevis utferdiges av den myndighet som er fastsatt i artikkel 2 annet ledd i den stat hvor dommen, kjennelsen eller beslutningen er avsagt eller den skriftlige avtale inngått.

Er underholdsbidraget ikke fastsatt til et bestemt beløp i dommen, kjennelsen, beslutningen eller avtalen, eller kreves det fullbyrdelse for et høyere beløp enn der fastsatt, kan bevis også kreves for bidragets størrelse i samsvar med reglene i første ledd.

Art. 4

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat etter der gjeldende lov.

slutande stat av bidrag, som myndighet forskottsvis utbetalat, må av denna myndighet göras direkt hos myndighet i den staten som i andra stycket sägs.

Handling som är avfattad på finska eller isländska språket skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3

Den myndighet som skall verkställa inndrivningen äger, om så anses erforderligt, kräva bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller i artikel 1 första stycket för verkställighet stadgade villkor. Bevis utfärdas i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks, av myndighet som i artikel 2 andra stycket sägs.

Har underhållsbidraget icke i domen, beslutet eller förbindelsen fastställts till visst belopp eller avser framställning om verkställighet högre belopp än som fastställts, må ock bevis om bidragets storlek krävas enligt vad i första stycket stadgas.

Artikel 4

Verkställighet sker i varje stat enligt där gällande lag.

Fuldbyrðelsen foregår uden udgift for den bidragsberettigede, medmindre den iværksættes efter reglerne om tvangsfuldbyrðelse i fast ejendom.

De indkomne beløb oversendes til den, som har begæret fuldbyrðelsen, eller til den, som denne bestemmer.

Art. 5

Bestemmelserne om underholdsbidrag omfatter også bidrag til udgifter ved barselfærd samt til udgifter ved et barns yderligere uddannelse eller ved dets dåb, konfirmation, sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning.

Art. 6

Erstatning for sagsomkostninger, som er pålagt skyldneren i anledning af afgørelsen om bidragspligt, kan inddrives efter reglerne i denne konvention.

Art. 7

Denne konvention skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det norske udenrigsdepartement så snart ske kan.

Konventionen træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli, som følger efter deponeringen af ratifikationsdokumenterne. Ved konventionens ikrafttræden bortfalder konventionen af 10. februar 1931 mellem de kontraherende stater angående inddri-

vektantöönpanosta ei saa aiheutua maksuja elatusapuun oikeutetulle, ellei täytäntöönpano ole tapahtuva kiinteään omaisuuteen nähden säädetyssä järjestyksessä.

Kertynyt rahamäärä lähetetään sille, joka on pyytänyt täytäntöönpanoa, tai myös toiselle, jonka tämä määrää.

5 artikla

Elatusapua koskevat määräykset tarkoittavat myös avustusta synnytyks- ja lapsivuodekustannuksiin sekä menoihin, jotka aiheutuvat lapsen erityisestä koulutuksesta taikka kaste-, kasteenliitonnudistus-, sairaus- ja hautauskustannuksista tai niihin verrattavista syistä.

6 artikla

Elatuskysymyksen tutkimisen johdosta elatusvelvollisen suoritettavaksi määrätty kulujen korvaus voidaan periä tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

7 artikla

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Norjan ulkoasiainministeriöön niin pian kuin tämä voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjain tallettamista lähinnä seuraavan tammi- tai heinäkuun 1 päivänä. Tällä sopimuksella kumotaan sopimusvaltioiden kesken helmikuun 10 päivänä 1931 tehty ja huhtikuun 1 päivänä 1953 muutettu sopimus

Verkställigheten försigår utan avgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning som gäller beträffande fast egendom.

Influtet belopp översändes till den som gjort framställningen eller till annan, som denne bestämmer.

Artikel 5

Bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom, begravning och dylikt.

Artikel 6

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivas enligt reglerna i denna konvention.

Artikel 7

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationsdokumenterna skall deponeras i det norska utrikesdepartementet så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det ratifikationsdokumenterna deponerats. Genom konventionen upphäves konventionen den 10 februari 1931 mellan de fördragsslutande staterna angående indrivning

Fullnustan fer fram án kostnaðar fyrir réttihafa, nema hún eigi að fara fram samkvæmt reglunum um aðför í fasteign.

Innheimt upphæð sendist þeim, sem beiðst hefur fullnustu eða öðrum, sem hann ákveður.

5. gr.

Ákvæðin um meðlög ná einnig til meðgjafar vegna kostnaðar við fæðingu og sængurlegu og kostnaðar við sérstaka menntun barns og enn fremur skírn þess, fermingu, veikindi, greftrun og þess háttar.

6. gr.

Málskostnað, sem meðlagsskyldum er gert að greiða vegna ákvörðunar um meðlagsskyldu, má innheimta samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

7. gr.

Samning þennan skal fullgilda og skal afhenda fullgildingarskjölin norska utanríkisráðuneytinu svo fljótt sem verða má.

Samningurinn tekur gildi hinn 1. janúar eða hinn 1. júlí næstan eftir afhendingu fullgildingarskjálanna. Með samningi þessum fellur úr gildi samningur frá 10. febrúar 1931 milli samningsríkjanna um innheimtu meðlaga, eins og honum

Fullbyrdelsen skjer uten utgift for den bidragsberettigede, medmindre den iverkettes efter reglene for tvangsfullbyrdelse i fast eiendom.

De innkomne beløp oversendes til den som har begjært fullbyrdelsen eller til annen som denne myndighet bestemmer.

Art. 5

Bestemmelsene om underholdsbidrag omfatter også bidrag i forbindelse med fødsel og barselleie, samt utgifter til et barns særlige utdanning og ved dets dåp, konfirmasjon, sykdom, begravelse og lignende.

Art. 6

Erstatning for saksomkostninger som er pålagt den bidragspliktige i anledning av avgjørelsen av bidragsplikten, kan indrives etter reglene i denne konvensjon.

Art. 7

Denne konvensjon skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det norske Utenriksdepartement så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft den 1. januar eller den 1. juli som følger etter deponeringen av ratifikasjonsdokumentene. Ved konvensjonen oppheves konvensjon av 10. februar 1931 mellom de kontraherende stater om inndriving av underholds-

Verkställigheten försigår utan avgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning som gäller beträffande fast egendom.

Influtet belopp översändes till den som gjort framställningen eller till annan, som denne bestämmer.

Artikel 5

Bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlossnings- och barnsångskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom, begravning och dylikt.

Artikel 6

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivas enligt reglerna i denna konvention.

Artikel 7

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationerna skola deponeras i det norska utrikesdepartementet så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det ratifikationerna deponerats. Genom konventionen upphäves konventionen den 10 februari 1931 mellan de fördragsslutande staterna angående indrivning

velse af underholdsbidrag, således som denne konvention er ændret ved den den 1. april 1953 indgåede overenskomst.

Enhver af staterne kan i forhold til enhver af de øvrige opsige konventionen med en frist af seks måneder til ophør en 1. januar eller en 1. juli.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende konvention og forsynt den med deres segl.

Udfærdiget i Oslo i ét eksemplar på hvert af følgende sprog: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Finland og en for Sverige.

Oslo, den 23. marts 1962.

ALEX MÖRCH

elatusavun perimisestä pakkotoimin.

Jokainen sopimusvaltio voi sanoa irti sopimuksen jokaisen muun sopimusvaltion suhteen lakkaamaan sen tammi-tai heinäkuun 1 päivän alkaessa, joka lähinnä seuraa kuuden kuukauden kuluttua irtisanomisesta.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Allekirjoitettu Oslossa yhtenä suomen-, tanskan-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, ruotsinkielisen tekstin käsittäessä kaksi eri tekstiä, toisen Suomea ja toisen Ruotsia varten.

Oslossa 23. päivänä maaliskuuta 1962.

T. LEIVO-LARSSON

av underhållsbidrag, ändrad genom överenskommelse den 1 april 1953.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter sex månader, sedan uppsägningens skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Oslo, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige.

Oslo, den 23. mars 1962.

T. LEIVO-LARSSON

var breytt með samkomu-
lagi hinn 1. apríl 1953.

bidrag, endret ved kon-
vensjon av 1. april 1953.

av underhållsbidrag, änd-
rad genom överenskom-
melse den 1 april 1953.

Sérhvert ríkjanna getur
gagnvart hverju hinna
sagt upp samningnum,
og hættir hann þá að
gilda hinn 1. janúar eða
hinn 1. júlí næstan að
liðnum sex mánuðum frá
uppsögn.

Enhver av statene kan
i forhold til hver av de
andre si opp konvensjon-
en med en frist av seks
månedes til opphør den
påfølgende 1. januar eller
1. juli.

Envar av staterna kan
i förhållande till envar av
de övriga uppsäga kon-
ventionen till upphörande
från och med den 1 jan-
uari eller den 1 juli, som
infaller näst efter sex må-
nader, sedan uppsägning-
en skedde.

Til staðfestingar hafa
fulltrúar hlutaðeigandi
ríkja undirritað samning
þennan og sett á hann
innsigli sín.

Til bekræftelse herav
har de respektive befull-
mættede undertegnet
nærværende konvensjon
og forsynt den med sine
segl.

Till bekräftelse härav
hava de respektive full-
mäktige undertecknat
denna konvention och för-
sett densamma med sina
sigill.

Gert í Osló, í einu ein-
taki á hverju þessara
mála: íslenzku, dönsku,
finnsku, norsku og sæn-
sku, og eru sænsku textar-
nir tveir, annar fyrir Finn-
land, hinn fyrir Svíþjóð.

Utferdiget i Oslo i ett
eksemplar på hvert av
følgende språk: norsk,
dansk, finsk, islandsk og
svensk, og for det svenske
språks vedkommende i to
tekster, en for Finland
og en for Sverige.

Som skedde i Oslo, i
ett exemplar på svenska,
danska, finska, isländska
och norska språken, och
försåvitt angår svenska
språket i två texter, en
för Sverige och en för
Finland.

Osló, þann 23. marz
1962.

Oslo, den 23. mars 1962.

Oslo, den 23. mars 1962.

SIG. HAFSTAD

HALVARD LANGE

ROLF EDBERG

Förslag
till
Lag
**om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark,
Finland, Island eller Norge**

Sedan mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 23 mars 1962 slutits konvention angående indrivning av underhållsbidrag, förordnas härigenom som följer.

1 §.

Lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i Danmark, Finland, Island eller Norge någon förpliktats eller utfäst sig att utgiva underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och vara verkställighet kan vinnas i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks, skall på begäran omedelbart verkställas här i riket efter vad nedan sägs. Detsamma skall gälla sådan i Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad ännu icke lagakraftvunnen dom och sådant i någon av dessa stater av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom.

Är genom dom eller beslut här i riket bidrag bestämt till lägre belopp eller ock fastställt, att underhållsskyldighet ej föreligger, kan verkställighet i strid häremot ej påfordras.

2 §.

Framställning om erhållande av verkställighet göres hos myndighet i den fördragsslutande stat, där sökanden vistas, eller i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks.

Vistas sökanden i Sverige, göres framställning direkt hos vederbörande utmätningsman.

Framställning, som gjorts hos myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall översändas till vederbörande länsstyrelse här i riket eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, till utrikesdepartementets rättsavdelning. Behöriga att översända framställningen äro:

i *Danmark*: överövrigheten (i Köpenhamn överpresidenten och eljest vederbörande amtman) eller, om ovisshet råder angående behörig överövrighet, justitieministeriet;

i *Finland*: vederbörande länsstyrelse eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, ministeriet för utrikesärendena;

i *Island*: justitieministeriet; samt

i Norge: vederbörande fylkesman eller, om ovisshet råder angående behörig fylkesman, socialdepartementet, när fråga är om bidrag till barn utom äktenskap eller moder till sådant barn, och eljest justitiedepartementet.

Myndighet, som i Danmark, Finland, Island eller Norge förskottsvis utbetalat bidrag, äger göra framställning om indrivning av bidraget direkt hos svensk myndighet enligt vad i tredje stycket sägs.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till svenska, danska eller norska språket.

3 §.

Den myndighet som skall verkställa indrivningen äger, om så anses erforderligt, kräva bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller i 1 § första stycket för verkställighet stadgade villkor. Bevis utfärdas i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks, av myndighet som i 2 § tredje stycket sägs.

Har underhållsbidraget icke i domen, beslutet eller förbindelsen fastställts till bestämt belopp eller avser framställning om verkställighet högre belopp än som fastställts, må ock bevis om bidragets storlek krävas enligt vad i första stycket stadgas.

4 §.

Verkställigheten sker enligt vad som är stadgat om svensk domstols laga-kraftvunna dom eller, såvitt angår indrivning på grund av skriftlig förbindelse, för motsvarande fall gäller om här slutet avtal. Verkställigheten försigår utan avgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning som gäller beträffande fast egendom. Utgift, för vilken befrielse sålunda njutes, skall gäldas av allmänna medel.

Influtet belopp översändes till sökanden eller till annan, som denne bestämmer.

5 §.

Vad i denna lag stadgas om underhållsbidrag avser jämväl bidrag till förlösnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom, begravning och dylikt.

6 §.

Kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivnas enligt reglerna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Genom denna lag upphäves lagen den 29 maj 1931 (nr 157) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 september 1961.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga rörande *revision av 1931 års nordiska konvention om indrivning av underhållsbidrag, m. m.* samt anför därvid följande.

Mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge gäller en konvention den 10 februari 1931 angående indrivning av underhållsbidrag. I anslutning härtill har i Sverige utfärdats lagen den 29 maj 1931 (nr 157) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge ävensom kungörelsen den 31 december 1931 (nr 430) angående ikraftträdande av nämnda lag och kungörelsen den 31 december 1931 (nr 431) angående indrivning i Danmark, Finland, Island eller Norge av underhållsbidrag, fastställda i Sverige.

Konventionen har i vissa delar erhållit ändrad lydelse genom överenskommelse den 1 april 1953 mellan de fördragsslutande staterna. Med anledning härav genomfördes vissa ändringar i 1931 års lag och i 1931 års indrivningskungörelse.

Med de under åren ökade förbindelserna mellan de nordiska länderna har konventionen fått vidgad betydelse. Härvid har visat sig att den ordning för handläggning av hithörande ärenden som föreskrives i konventionen i vissa fall varit ganska opraktisk. Från olika håll har därför framförts krav på en översyn av konventionen. Bl. a. har Nordiska rådets presidium i skrivelse den 2 september 1958 till regeringarna i de nordiska länderna hemställt, att regeringarna måtte överväga möjligheten att förenkla konventionens system.

För Sveriges del har en viss förenkling av förfarandet vid handläggningen av hithörande ärenden genomförts genom kungörelsen den 5 december 1958 (nr 608) med vissa föreskrifter om indrivning och redovisning av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge. I samband härmed har 1931 års indrivningskungörelse erhållit ändrad lydelse. Mer genomgripande ändringar har fått anstå i avbidan på en revision av konventionen.

Frågan om en sådan revision har sedermera tagits upp mellan delegerade från de nordiska länderna vid möten under 1959 och 1961.

Till grund för mötesförhandlingarna låg dels en inom det svenska justitiedepartementet i maj 1958 upprättad promemoria (stencilerad) och dels ett danskt utkast till ändringar i konventionen jämte motiv. På grundval av mötesförhandlingarna har därefter inom det svenska justitiedepartementet upprättats förslag till en ny konvention i ämnet. Förslaget har sedermera granskats i justitieministerierna i övriga länder och, efter vissa jämkningar, godtagits av dessa. Den svenska texten av det slutligen antagna förslaget¹ torde såsom bilaga (*Bilaga A*) få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Jag anhåller nu att få upptaga frågan om svenskt tillträde till en konvention av föreslaget innehåll och om den lagstiftning som påkallas därav.

Gällande bestämmelser. Enligt artikel 1 i *1931 års gällande konvention* skall lagakraftvunnen dom, administrativ myndighets beslut eller skriftlig förbindelse, varigenom i en av de fördragslutande staterna någon förpliktats eller utfäst sig att utge underhållsbidrag till make, förutvarande make, barn i äktenskap, styvbarn, adoptivbarn, barn utom äktenskap eller moder till sådant barn och varå verkställighet kan vinnas i den staten, på begäran omedelbart verkställas i annan fördragslutande stat. Detsamma gäller sådan ännu icke lagakraftvunnen dom och sådant av rätten, domaren eller överexekutor meddelat beslut, som kan verkställas lika med lagakraftvunnen dom. För verkställighet fordras i några situationer ytterligare att vissa i konventionen angivna villkor är uppfyllda.

Framställning om verkställighet kan enligt artikel 2 göras endast av vissa angivna myndigheter — för Sveriges del av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse. Framställningen skall göras hos motsvarande myndighet i verkställighetslandet och vara åtföljd av bevis, att vissa av de i konventionen angivna villkoren för verkställighet är uppfyllda.

I artikel 3 stadgas, att verkställigheten i varje stat sker enligt där gällande lag. Influtet belopp översändes till den myndighet som gjort framställningen eller till annan som myndigheten bestämmer.

Konventionens bestämmelser om underhållsbidrag avser enligt artikel 4 jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning m. m. Enligt artikel 5 kan även kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, indrivnas enligt konventionen.

Närmare redogörelse för konventionsbestämmelserna ges i det följande.

Den i anslutning till konventionen utfärdade *1931 års lag* anknyter nära till konventionen. I 1 § utsäges, att urkund av det i konventionen angivna slag, vilken upprättats i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall på begäran omedelbart verkställas här i riket. Enligt 2 § skall framställning om erhållande av verkställighet göras hos utrikesdepartementets rättsavdelning

¹ Denna bilaga, vilken, frånsett ett par redaktionella jämkningar, överensstämmer med den för Sverige avsedda texten av den vid propositionen fogade konventionen, har här uteslutits.

eller hos länsstyrelsen och vara åtföljd av bevis enligt artikel 2 i konventionen. I 3 § uttalas, att i avseende å verkställigheten skall gälla vad om svensk domstols lagakraftätagande dom är stadgat. Vidare utsäges bl. a., att influtet belopp skall översändas till den myndighet som gjort framställningen eller till annan som myndigheten bestämmer. I 4 § anges att vad i lagen stadgas om underhållsbidrag jämväl avser bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader m. m. Enligt 5 § kan rättegångskostnad också indrivvas enligt lagen.

Rörande verkställighet här i riket enligt konventionen ges närmare föreskrifter i *1958 års kungörelse*. Denna inledes med ett stadgande att framställning om erhållande av verkställighet, vilken från behörig utländsk myndighet inkommit till utrikesdepartementets rättsavdelning eller länsstyrelse och är åtföljd av bevis som sägs i 2 § 1931 års lag, genast skall överlämnas till vederbörande utmätningsman. Rörande utmätningsmannens befattning med ärendet ges därefter detaljerade föreskrifter i kungörelsen.

Bestämmelser om vad den har att iakttaga som enligt konventionen vill erhålla verkställighet i något av de övriga nordiska länderna har intagits i *1931 års indrivningskungörelse*. Enligt kungörelsens ursprungliga lydelse skulle ansökan om sådan verkställighet göras hos utrikesdepartementets rättsavdelning eller länsstyrelsen. För att minska rättsavdelningens arbete med ärendena genomfördes emellertid 1958 den ändringen, att hänvändelse till rättsavdelningen endast skall ske om särskilda skäl är därtill. Vid ansökningen skall fogas den exekutionstitel som åberopas ävensom, där fråga är om dom eller lagsökningsutslag, bevis att domen eller utslaget vunnit laga kraft. Genom ändring 1958 föreskrevs att sökanden även skall uppge huruvida någon del av beloppet guldits och när detta skett. Kungörelsen anger hos vilken myndighet i den andra staten den svenska myndigheten skall göra framställning om verkställighet. Myndigheten skall vid framställningen foga, förutom exekutionstiteln, sådant bevis som omtalas i konventionen. Genom ändring 1958 tillfogades att myndigheten jämväl skall lämna redogörelse för vad sökanden uppgivit om tidigare betalningar ävensom, i fall då framställning avser underhållsbidrag vilket efter vad därom är stadgat skall utgå med förhöjning, ange det belopp som skall utgå.

Promemorian. I den inom justitiedepartementet upprättade promemorian framhålles, att konventionens system i våra dagar framstår som tungrott. Kravet att framställning skall göras av myndighet i det land, där domen eller beslutet meddelades respektive där den skriftliga förbindelsen ingicks, leder i vissa situationer till en betydande omgång och medför egendomliga konsekvenser. Även i andra hänseenden kan det enligt promemorian finnas anledning att överse konventionen. Särskilt framhålles, att tillämpningen av 1955 års nordiska konvention om social trygghet — närmare bestämt dess regler om bidragsförskott, vilka kan medföra indrivning enligt 1931 års konvention — visat att de två konventionerna icke i allo passar överens. I promemorian anges därefter vissa punkter, på vilka ändring skulle kunna övervägas i 1931 års konvention.

Konventionsförslaget. Artikel 1. I artikeln har upptagits grundläggande bestämmelser om i vilka fall verkställighet må ske enligt konventionen. Bestämmelserna överensstämmer helt med artikel 1 första och andra styckena i gällande konvention.

I förslaget har icke bibehållits vissa i ett nuvarande tredje stycke meddelade bestämmelser, enligt vilka tredskovis meddelade domar och förelägganden i vissa fall undantagits från konventionens tillämpning; det stadgas här att i fall då skyldigheten att utge bidrag till barn utom äktenskap eller till sådant barns moder genom dom eller föreläggande blivit fastställd i stat, där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, verkställighet ej kan påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock i behörig tid erhållit kännedom om stämningen eller föreläggandet. Enligt förslaget omfattas sålunda tredskovis meddelade domar och förelägganden generellt av konventionen. I den svenska *promemorian* anföres härom bl. a., att även dylika domar och förelägganden grundar rätt till bidragsförskott enligt 1955 års nordiska konvention om social trygghet. Om förevarande konvention generellt finge omfatta avgöranden av detta slag, skulle, framhålls det, en betydande förenkling kunna vinnas.

Artikel 2. Artikeln behandlar ordningen för framställande av begäran om verkställighet enligt konventionen.

Enligt *gällande konvention* skall den underhållsberättigades begäran om verkställighet städse riktas till viss, i konventionen angiven myndighet i det land där hans exekutionstitel är i första hand verkställbar, d. v. s. där domen meddelades eller förbindelsen ingicks; man brukar här tala om dokumentlandet. Den myndighet hos vilken sådan begäran gjorts skall göra framställning om verkställighet hos motsvarande myndighet i det andra landet. Denna överlämnar därefter ärendet till behörigt indrivningsorgan.

I den svenska *promemorian* har riktats kritik mot bestämmelsen att framställning om verkställighet skall göras av myndighet i dokumentlandet. Om den underhållsberättigade vistas i annat land, måste han därifrån vända sig till myndigheten i dokumentlandet, vilken i sin tur vänder sig till den mottagande myndigheten i verkställighetslandet. Särskilt om den underhållsberättigade vistas i verkställighetslandet, framstår förfarandet som en onödig omgång.

I *promemorian* anföres vidare:

Än mer egendomligt ter sig förfarandet i följande fall. Antag att i Finland fastställts underhållsbidrag till ett barn utom äktenskap samt att därefter såväl barnet som den underhållspliktige flyttat till Sverige. Enligt 1955 års konvention om social trygghet är barnet — under förutsättning att det är medborgare i nordiskt land eller därmed jämställd statslös — berättigat till bidragsförskott i Sverige. Om den underhållspliktige försummar sin betalningsskyldighet kommer följaktligen svensk barnavårdsnämnd att betala ut bidragsförskott för barnet. Barnavårdsnämnden är enligt svensk lag skyldig söka kräva åter vad den utgivit av den underhållspliktige. Någon svensk exekutionsurkund finnes emellertid icke. Bidragsförskottet har nämligen utgått på grund av det finska dokumentet och på grund av detta kan exekution erhållas i Sverige endast i den ordning som angives i 1931 års konven-

tion. För att kunna indriva sin fordran i Sverige måste följaktligen den svenska barnavårdsnämnden hänvända sig till den finska konventionsmyndigheten, ministeriet för utrikesärendena. Det har uppgivits att svenska barnavårdsmyndigheter hesiterat inför en sådan demarsch. Farhågor ha också framförts över att utländsk myndighet icke skulle vara beredd att ställa sig som sökande för svensk myndighets räkning. Såvitt är känt ha dock dessa farhågor icke i praktiken besannats.

Situationen kan också vara den att bidraget fastställts i Finland och barnet vistas i Sverige där bidragsförskott utgått, medan den underhållspliktige flyttat till Norge. Även här har den svenska barnavårdsnämnden att hänvända sig till finsk myndighet för att få sin fordran indriven, denna gång i Norge.

Mot bakgrund av det anförda synes man enligt promemorian kunna sätta i fråga behovet och lämpligheten av föreskriften om att framställning om verkställighet skall göras av myndighet i dokumentlandet. Med nuvarande samhörighet inom Norden synes det icke otänkbart att tillåta sökanden att vända sig direkt till myndighet i verkställighetslandet. I varje fall synes en lättnad från kravet på förmedling av myndighet i dokumentlandet böra medges, när den bidragsberättigade vistas i verkställighetslandet, liksom också när den fordran som skall indrivnas tillkommer barnavårdsnämnd eller annan myndighet.

Vid *de delegerades överläggningar* framhölls emellertid från dansk sida att den nuvarande bestämmelsen, att framställning städse skulle göras av myndighet i dokumentlandet, också hade vissa fördelar. Det vore sålunda otvivelaktigt en lättnad för indrivningsmyndigheterna i det land där den bidragsskyldige uppehåller sig att saken alltid går genom en annan myndighet. Saken blir bättre förberedd, bl. a. genom att det klargöres, vilket belopp den bidragsberättigade kräver indrivet, och vidare kan saker, som med säkerhet faller utanför konventionen, t. ex. krav som stödes på avtal om bodelning, genast avskiljas. Man borde därför bevara nuvarande ordning i normalfallen, nämligen då den bidragsberättigade bor eller uppehåller sig i dokumentlandet, men ge möjlighet till ett enklare förfarande än för närvarande i de mindre vanliga fallen, då detta icke var händelsen. Detta skulle kunna uppnås genom en regel om att hänvändelse om indrivning städse skulle kunna ske till myndigheterna i det land där den bidragsberättigade bor. Om den bidragsskyldige uppehåller sig i samma land, verkställs indrivningen omedelbart av detta lands myndigheter. Uppehåller sig den bidragsskyldige i annat nordiskt land, vidarebefordras saken dit. I det förra fallet borde den bidragsberättigades hänvändelse, i motsats till vad förhållandet vore nu, icke behöva riktas till högre myndighet utan kunna göras direkt hos de lokala indrivningsmyndigheterna.

De delegerade fann övervägande skäl tala för att utforma förevarande stadgande i enlighet med det danska förslaget. Det ansågs dock lämpligt att komplettera detta med en föreskrift att den underhållsskyldige jämväl skulle ha rätt att städse vända sig till myndighet i dokumentlandet. Bl. a. avsåg man härvid fall då den underhållsberättigade vistas i land utanför Norden.

I enlighet härmed har i artikeln's första stycke upptagits stadgande, att framställning om erhållande av verkställighet skall göras hos myndighet i den fördragsslutande stat, där den bidragsberättigade vistas, eller i den fördragsslutande stat, där domen eller beslutet meddelades eller den skriftliga förbindelsen ingicks. Avsett är härvid att varje land internt skall utfärda föreskrifter om till vilken myndighet framställning skall göras. I andra stycket har föreskrivits, att i fall då verkställighet skall ägarum i annan fördragsslutande stat än den, där framställning gjorts efter vad i första stycket sägs, framställningen skall översändas till förstnämnda stat; i stadgandet bestämmes vilka myndigheter som i de olika länderna är behöriga att översända och mottaga framställning.

I sistnämnda hänseende anges för närvarande såsom behörig myndighet i Sverige utrikesdepartementets rättsavdelning eller länsstyrelse. I anslutning till vad som föreskrives i 1931 års indrivningskungörelse i dess lydelse efter ändringen 1958 har i förslaget bestämmelsen i denna del erhållit den utformningen, att framställningen skall översändas till vederbörande länsstyrelse eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, utrikesdepartementets rättsavdelning.

Det i den svenska promemorian framförda önskemålet om särskilda lättnader i det fallet, att indrivningen avser av barnavårdsnämnd eller motsvarande myndighet utgivet bidragsförskott, har tillgodosetts genom en bestämmelse i tredje stycket. Enligt denna må framställning om indrivning av vad sålunda utbetalats göras direkt hos myndighet i annan fördragsslutande stat enligt vad i andra stycket sägs.

I fjärde stycket har upptagits bestämmelse om att handling som är avfattad på finska eller isländska språket skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket. Bestämmelsen motsvarar artikel 2 tredje stycket i gällande konvention.

Artikel 3. Artikelns första stycke reglerar frågan om skyldighet att förse exekutionstitel med bevis, att den uppfyller i artikel 1 första stycket för verkställighet stadgade villkor. I praktiken är här närmast fråga om bevis att dom vunnit laga kraft. Övriga villkor, t. ex. att det föreligger sådan släktskap mellan den underhållsberättigade och den underhållsskyldige som avses i nämnda stadgande, torde nämligen i allmänhet omedelbart framgå av exekutionstitelns innehåll.

I *gällande konvention* föreskrives i artikel 2 andra stycket, att den myndighet som gör framställningen därvid skall foga bevis bl. a. i de hänseenden om vilka nu är fråga.

Vid *de delegerades överläggningar* framhölls från svensk sida såsom önskvärt att den nuvarande regeln bibehölls. Från dansk sida motsatte man sig emellertid eu regel om ovillkorlig skyldighet för sökanden att förete bevis i här berörda avseende. Det framhölls att i Danmark det praktiskt taget icke förekommer att domar läggs till grund för indrivning av underhållsbidrag. Domstolen överlåter nämligen nästan alltid till administrativ myndighet att fastställa bidragets belopp och denna myndighets resolution blir då exeku-

tionstitel. Att förse sådan resolution med lagakraftbevis förekommer icke. Från dansk synpunkt vore det därför synnerligen angeläget att konventionen utformades så att dylika bevis icke bleve obligatoriska. Från norsk sida framfördes liknande synpunkter.

De delegerade enades i denna del om att föreslå en ordning enligt vilken bevis varom här är fråga ej skulle vara obligatoriskt men vederbörande indrivningsmyndighet efter eget beprövande skulle äga att kräva dylikt bevis. Ett stadgande av denna innebörd har upptagits i förevarande stycke. Från dansk och norsk sida framhölls i anslutning härtill, att det vore en förutsättning att möjligheten att kräva bevis icke utnyttjades beträffande danska och norska administrativa beslut om bidrag.

I andra stycket har upptagits en regel om bevis i vissa fall rörande bidragets storlek.

I den svenska *promemorian* har härom anförts:

I våra dagar förekommer det ej sällan, att underhållsbidrag lagligen skall utgå med högre belopp än som angives i exekutionstiteln. I Sverige finnes sålunda en lag av den 6 juni 1952 — ändrad 1957 — om höjning av vissa underhållsbidrag, genom vilken de som äro berättigade till familjerättsliga underhållsbidrag tillförsäkrats en viss kompensation för den försämring av penningvärdet som ägt rum under senare år. En liknande lagstiftning finnes i Finland. Vidare lär i Danmark förekomma ett system med ortsgradeerade bidrag, vilket även skulle medföra att man ej omedelbart av dokumentet kan utläsa hur stort belopp som skall utgå. I dylika fall torde redan nu den som begär verkställighet i eget intresse iakttaga, att till handlingarna fogas bevis av något slag om hur stort belopp som lagligen skall utgå. Det kan likväl finnas anledning att i en reviderad konvention inrycka en bestämmelse om skyldighet för sökanden att i förekommande fall styrka storleken av beloppet.

Vid de delegerades *överbägningar* framhölls från dansk sida, att uppgift om storleken av beloppet i hithörande fall ej borde vara obligatorisk men kunna krävas, om myndighet som mottagit begäran om verkställighet funne det nödvändigt. I danska bidragsresolutioner fastställes bidrag till barn ofta till det för orten vid varje särskild tidpunkt gällande s. k. normalbidraget. Särskilt i större städer, där det förekommer många indrivningssaker enligt konventionen, torde indrivningsmyndigheterna ofta kunna fastslå bidragets storlek utan särskilt bevis. I fall då offentlig myndighet (socialudvalg etc.) står som sökande, borde dess uppgift om bidragets storlek i regel kunna godtagas utan särskilt bevis.

I anslutning till vad som sålunda anförts från dansk sida enades de delegerade om att ge förevarande bestämmelse utformningen, att i fall då underhållsbidraget icke i domen, beslutet eller förbindelsen fastställts till bestämt belopp eller framställning om verkställighet avser högre belopp än som fastställts, även bevis om bidragets storlek må krävas enligt vad i första stycket stadgas.

Artikel 4. I första stycket stadgas, i anslutning till en motsvarande bestämmelse i artikel 3 första stycket i nuvarande konvention, att verkställighet sker i varje stat enligt där gällande lag.

I förslaget har icke bibehållits en bestämmelse i nämnda stadgande i gällande konvention, att verkställighet, där fråga är om skriftlig förbindelse, som ej är fastställd av domstol eller administrativ myndighet, kan begränsas till införsel i avlöning eller vad därmed i förevarande hänseende är likställt. Vad angår indrivning i Sverige torde ändringen icke ha någon betydelse, eftersom verkställighet hos oss i hithörande fall över huvud taget ej lär kunna ske på annat sätt än genom införsel.

Enligt andra stycket skall verkställigheten försiggå utan avgift för den berättigade, såframt den ej skall ske i den ordning som gäller beträffande fast egendom. Stadgandet överensstämmer med artikel 3 andra stycket i gällande konvention.

I tredje stycket föreskrives att influtet belopp översändes till den som gjort framställningen eller till annan som denne bestämmer. Enligt motsvarande bestämmelse i artikel 3 tredje stycket i gällande konvention skall beloppet sändas till den myndighet som gjort framställningen eller till annan som myndigheten bestämmer. Att beloppet skall sändas direkt till sökanden innebär en förenkling och har icke ansetts kunna medföra någon olägenhet.

Artikel 5. I anslutning till ett motsvarande stadgande i artikel 5 i gällande konvention stadgas här att bestämmelserna om underhållsbidrag avser jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom, begravning och dylikt. Bestämmelsen överensstämmer med en motsvarande föreskrift i artikel 5 i gällande konvention utom såtillvida att orden »och dylikt» tillfogats. Tillägget, som gjorts på dansk begäran, åsyftar exempelvis kostnader för s. k. borgerlig konfirmation, tandläkarbehandling och liknande.

Artikel 6. Artikeln, som helt överensstämmer med artikel 6 i gällande konvention, innehåller, att kostnadsersättning, som ålagts den bidragspliktige i anledning av underhållsfrågans prövning, kan indrivnas enligt reglerna i konventionen.

Departementschefen. Den år 1931 ingångna nordiska konventionen om indrivning av underhållsbidrag har för de underhållsberättigade liksom också för barnavårdsnämnder och andra myndigheter som utbetalar bidragsförskott varit av stort värde, då det gällt att utfå bidrag eller återbetalning av förskott från underhållsskyldiga som flyttat till annan nordisk stat. Det i konventionen reglerade systemet för erhållande av indrivning har emellertid i vissa fall visat sig vara opraktiskt. Enligt konventionen skall underhållsberättigad städse vända sig till myndighet i det land där exekutionstiteln — den dom, förbindelse o. s. v. på vilken anspråket grundar sig — tillkom. Denna myndighet skall därefter göra framställning om verkställighet hos myndighet i det land där den underhållsskyldige vistas. Systemet är i första hand avsett för fall, då den underhållsberättigade bor i det land där exekutionstiteln tillkom men den underhållsskyldige flyttat till annat

nordiskt land. Med den ökade samfärdseln mellan de nordiska länderna är det emellertid numera ej ovanligt att även den underhållsberättigade vistas i annat land än det där exekutionstiteln tillkom. Från de myndigheter som handlägger sådana ärenden det här gäller har framhållits att konventionens ordning för indrivning i dessa fall är osmidig och tidsödande. Särskilt om båda parter vistas i samma land, är det otillfredsställande att den underhållsberättigade icke, såsom ligger närmast till hands, kan vända sig direkt till vederbörande exekutionsorgan i landet, utan måste gå omvägen över myndighet i det land där exekutionstiteln tillkom. Även i vissa andra avseenden har framhållits att den nuvarande ordningen behöver förenklas. Förhållandet har uppmärksamrats i samtliga nordiska länder, och en framställning om översyn av konventionen har riktats till ländernas regeringar bl. a. från Nordiska rådet.

Det förslag till en ny konvention i ämnet som framlagts av de för ändamålet utsedda delegerade avser att avhjälpa de brister som här antytts. Såsom framgått av den tidigare lämnade redogörelsen för förslaget bygger detta på principen att den underhållsberättigade städse skall äga göra framställning om verkställighet till myndighet i det land där han vistas. Om den underhållsberättigade bor kvar i det land där exekutionstiteln tillkom innebär detta icke någon förändring i förhållande till gällande rätt. Däremot innebär principen en avsevärd förenkling om han flyttat till annat nordiskt land och särskilt om han vistas i samma land som den underhållspliktige. Avsett är att han i sistnämnda fall skall kunna vända sig direkt till exekutionsmyndighet i detta land. Närmare föreskrifter om till vilken myndighet framställning om verkställighet skall göras skall utfärdas i varje lands interna lagstiftning. Den nu berörda regeln har kompletterats med en föreskrift, att den underhållsberättigade städse skall äga vända sig till myndighet i det land där exekutionstiteln tillkom. Denna regel är av betydelse i fall då båda parterna flyttat från detta land och numera uppehåller sig i skilda länder.

I fråga om vissa andra nyheter i konventionen ber jag att få hänvisa till den förut lämnade redogörelsen.

Det sålunda framlagda förslaget till ändring av den gällande ordningen synes mig välgrundat och ägnat att medföra en välkommen förenkling av det nuvarande förfarandet. Jag vill därför tillstyrka, att man ersätter den nuvarande konventionen med en konvention i enlighet med förslaget.

Om en ny konvention blir gällande, måste vissa ändringar företagas i några av bestämmelserna i den i anslutning till gällande konvention utfärdade lagen den 29 maj 1931 om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge. Ehuru åtskilliga bestämmelser kan bibehållas i gällande lydelse, synes det mig mest praktiskt att en ny lag i ämnet utfärdas. Vidare bör de i anslutning till 1931 års lag utfärdade kungörelserna ersättas med nya författningar.

Jag övergår härefter till en redogörelse för de stadganden som bör upptagas i den nya lagen.

Artikel 1 i konventionsförslaget innehåller grundläggande regler om i vilka fall verkställighet enligt konventionen kan sökas. Då dessa regler icke avviker från gällande konvention, kan motsvarande bestämmelser i nuvarande lag (1 §) väsentligen oförändrade överföras till den nya lagen. Vad angår underhållsbidrag till moder till barn utom äktenskap utgår enligt svensk lag (föräldrabalken 7:10 tredje stycket) bidrag även där barnet föddes dött eller havandeskapet avbrutits. Konventionen är avsedd att täcka även dylika fall.

För närvarande innehåller artikel 1 i ett tredje stycke en bestämmelse om att verkställighet i vissa fall ej får ske om exekutionstiteln meddelats tredskovis. I 1931 års lag har hänsyn tagits till denna föreskrift genom en hänvisning i 2 § andra stycket. De delegerade har emellertid föreslagit att förevarande konventionsstadgande skall utgå, eftersom även här avsedda domar och förelägganden grundar rätt till bidragsförskott enligt 1955 års nordiska konvention om social trygghet. Jag har icke något att erinra mot detta förslag, som medför att i den nya lagen icke erfordras någon motsvarighet till den hänvisning som finns i den gällande lagen.

I artikel 2 första stycket har upptagits bestämmelser om ordningen för framställning om verkställighet. Framställning skall göras hos myndighet i den fördragsslutande stat, där den bidragsberättigade vistas, eller i den fördragsslutande stat, där domen eller beslutet meddelades eller den skriftliga förbindelsen ingicks. Häremot svarande bestämmelser bör upptagas såsom första stycke i 2 § av den nya lagen. Dock synes lämpligt att utbyta uttrycket »den bidragsberättigade» mot »sökanden», eftersom här även åsyftas myndighet som förskottsvis utgivit bidrag.

Det är avsett att varje land internt skall bestämma hos vilken myndighet framställning skall göras. I Sverige bör sökande äga vända sig direkt till vederbörande utmättningsman. Föreskrift härom bör upptagas i andra stycket av paragrafen.

Har framställning gjorts hos myndighet i något av de övriga länderna, skall den enligt artikel 2 andra stycket översändas till vederbörande länsstyrelse här i riket eller, om ovisshet råder angående behörig länsstyrelse, till utrikesdepartementets rättsavdelning. Behöriga att översända framställning är härvid vissa angivna högre myndigheter. Förslagets innehåll i dessa delar bör upptagas i paragrafens tredje stycke. Om den svenska myndighetens befattning med ärendet bör, liksom skett i anslutning till gällande lag, bestämmelser utfärdas i administrativ ordning.

I anslutning till artikel 2 tredje stycket bör i paragrafens fjärde stycke stadgas, att myndighet, som i något av de övriga länderna förskottsvis utbetalat bidrag, äger göra framställning om indrivning av bidraget direkt hos svensk myndighet efter vad i paragrafens tredje stycke sägs.

Artikel 2 fjärde stycket stadgar, att handling som är avfattad på finska eller isländska språket skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket. Regeln finns i gällande konvention, och motsvarande föreskrift i nuvarande lag (2 § tredje styc-

ket) kan därför oförändrad överföras till den nya lagen, där den bör intagas såsom femte stycke i 2 §.

I artikel 3 första stycket föreskrives, att den myndighet som skall verkställa indrivningen äger, om så anses erforderligt, kräva bevis, att exekutionstiteln uppfyller de villkor för verkställighet som anges i konventionen. I gällande konvention är dylikt bevis obligatoriskt. Enligt min mening är det icke utan sina betänkligheter att sålunda bl. a. slopa kravet på obligatoriskt lagakraftbevis på domar. Jag anser emellertid att det, i enlighet med förslagets syfte, bör kunna lämnas åt myndigheterna att i varje enskilt fall avgöra huruvida bevis skall infordras. Jag förordar därför att i 3 § av den nya lagen såsom första stycke upptages ett stadgande, som helt ansluter sig till konventionsförslaget. Av stadgandet framgår att bevis utfärdas i det land, där exekutionstiteln tillkom, av myndighet som i 2 § tredje stycket sägs. Avsett är att begäran om bevis skall riktas direkt till denna myndighet av den myndighet som verkställer indrivningen. Vad angår tillämpningen synes man med hänsyn till vad som upplysts under de delegerades överläggningar kunna underlåta att kräva lagakraftbevis rörande danska och norska administrativa bidragsbeslut.

Enligt artikel 3 andra stycket skall i fall då underhållsbidraget icke i domen, beslutet eller förbindelsen fastställts till bestämt belopp eller framställning om verkställighet avser högre belopp än som fastställts, även bevis om bidragets storlek kunna krävas enligt vad i första stycket i artikeln stadgas. Ett motsvarande stadgande, som står i principiell överensstämmelse med en föreskrift i 1931 års indrivningskungörelse, bör upptagas såsom andra stycke i 3 § av den nya lagen.

Artikel 4 innehåller vissa regler om ordningen för verkställighet. Då reglerna i huvudsak överensstämmer med gällande konvention, kan motsvarande föreskrifter i nuvarande lag (3 §) väsentligen oförändrade överföras till den nya lagen, där de bör upptagas i 4 §. Såvitt angår indrivning på grund av skriftlig förbindelse bör dock anges att verkställighet skall ske enligt vad som för motsvarande fall gäller om här slutet avtal.

Enligt artikel 5 skall bestämmelserna om underhållsbidrag avse jämväl bidrag till förlossnings- och barnsängskostnader samt till utgifter för barns särskilda utbildning, så ock för dess dop, konfirmation, sjukdom, begravning och dylikt. Orden »och dylikt» innefattar ett tillägg i förhållande till gällande konvention. Med dessa åsyftas bl. a. utgifter för borgerlig konfirmation samt tandläkarbehandling. Jämkningsen, som synes mig böra godtagas, föranleder att en motsvarande ändring bör vidtagas vid överförandet av gällande lagbestämmelser i ämnet (4 §) till den nya lagen, där de bör upptagas i 5 §.

Artikel 6 innehåller en bestämmelse om kostnadsersättning. Bestämmelsen överensstämmer helt med gällande konvention, och motsvarande regel i gällande lag (5 §) kan därför oförändrad överföras till den nya lagen, där den bör upptagas i 6 §.

Då tidpunkten för ratifikation av den nya konventionen icke nu kan med

säkerhet fastställas, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att förordna om lagens ikraftträdande.

I enlighet med vad i det föregående anförts har inom justitiedepartementet upprättats såsom bilaga till detta protokoll (*Bilaga B*) fogade förslag¹ till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget måtte för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Birgitta Liljefors

¹ Förslaget, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här utelämnats.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 2 november 1961.

Närvarande:

justitierådet REGNER,
regeringsrådet JARNERUP,
justitieråden AF TROLLE,
BOMGREN.

Enligt lagrådet den 26 september 1961 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementets ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 15 september 1961, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av lagbyråchefen T. Hesser.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Birgitta Liljefors

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 10 november 1961.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga rörande *revision av 1931 års nordiska konvention om indrivning av underhållsbidrag, m. m.* samt anför därvid följande.

Lagrådet har i ett den 2 november 1961 avgivet utlåtande över det den 15 september 1961 till lagrådet remitterade, i ärendet upprättade förslaget till *lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge* lämnat detta utan erinran. Hinder torde alltså icke möta att Kungl. Maj:t nu godkänner det till grund för detta förslag liggande förslaget till *konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående indrivning av underhållsbidrag*; i konventionsförslaget torde dock böra vidtagas ett par redaktionella jämkningar. Därest Kungl. Maj:t lämnar sitt godkännande, bör den föreslagna konventionen, sedan den undertecknats av samtliga berörda stater, underställas riksdagens prövning, innan ratifikation ifrågakommer. I samband härmed bör det berörda lagförslaget föreläggas riksdagen för antagande.

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det nämnda konventionsförslaget.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Birgitta Liljefors

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 mars 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga rörande *revision av 1931 års nordiska konvention om indrivning av underhållsbidrag, m. m.* samt anför därvid följande.

Enligt statsrådsprotokollet den 10 november 1961 har Kungl. Maj:t funnit gott för sin del godkänna förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående indrivning av underhållsbidrag. Förslaget har nu godkänts jämväl av de övriga staternas regeringar och konventionen har undertecknats av regeringarnas befullmäktigade ombud den 23 mars 1962.

Såsom framhållits i det nämnda statsrådsprotokollet bör konventionen, innan ratifikation från Sveriges sida ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed bör det i ärendet upprättade, av lagrådet förut utan erinran lämnade förslaget till lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge föreläggas riksdagen för antagande.

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen dels att godkänna berörda konvention, dels ock att antaga nämnda lagförslag.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Margit Hirén